

Boris Bajić: Seoski vađjar u centru Banjaluke

19/09/2014 07:53 by Administrator

Banjalučanin Boris Bajić uputio je otvoreno pismo Gradonačelniku Banja Luke.

Poštovani gradonačelnice Gavranoviću,

Kao građanin Banjaluke i stanovnik Republike Srpske, osjećam potrebu, a bogami i obavezu, da iskažem, prije svega divljenje, a zatim i iskrenu podršku najnovijoj odluci gradskih organa da se dozvoli organizacija seoskog vađjara u samom centru našeg grada.

Poštovani gradonačelnice Gavranoviću, Kao građanin Banjaluke i stanovnik Republike Srpske, osjećam potrebu, a bogami i obavezu, da iskažem, prije svega divljenje, a zatim i iskrenu podršku najnovijoj odluci gradskih organa da se dozvoli organizacija seoskog vađjara u samom centru našeg grada. Teško mi je razgraničiti da li ovaj gest, kojim gradski oci nedvosmisleno žele da iskažu svoju podršku srpskom seljaku i skrenu pažnju na decenijsko propadanje naših sela, sad, pred sam početak jesenje sjetve, spada u domen dnevno-političkih odluka ili u domen konceptualne umjetnosti. Međutim, razapinjanje centralnog štatora preko puta Muzičkog paviljona, poprišta brojnih kulturno-umjetničkih manifestacija, a na svega pedeset metara vazdušne linije od Narodne i univerzitetske biblioteke i koji metar više od Muzeja Republike Srpske, zasigurno je djelo nepravilnika, ne političara i ne birokrate, nego istinskog vizionara. Zli jezici žele zasigurno reći da je na izbor lokacije uticala i činjenica da neka gradska naselja, iz krajnje nejasnih i neopravdanih razloga, učestalo plave u posljednje vrijeme, dok u drugima s vremena na vrijeme padne po koji avion, ali ja znam da je presudnu ulogu odigrao vađjistan osjećaj za estetiku. Zbiljava urbanog i ruralnog, tradicionalnog i modernog, prostog i uzvišenog ostalo je nedosanjan san mnogih naših umjetnika uključujući Petra Kočića, koji je sa svog postolja iz parka imati priliku da učiva u cijeloj svečanosti. Prava je tuga što nema dovoljno vremena da se statua Bana Milosavljevića, zajedno sa bistama i pire Bocarića i Vase Pelagića, koji su proveli svoj životni vijek radeći na prosvjivanju ljudi sa ovih područja, izmjesti sa trenutnih lokacija na neko prigodno mjesto odakle bi mogli da posmatraju nadolazeći spektakl. Iskoristiću ovu priliku i da pohvalim Vašu istrajnost u odluci koju je donio Vaš prethodnik, da se zabrani održavanje sajma knjige na otvorenom u parku ispred hrama Hrista Spasitelja, koji je tolike godine, citiram: žnaru živao izgled našeg grada. Malo šta para oči kao skupine naših leđinara koji bi da nam truju omladinu sa nekakvim srpskim istorijama, narodnim rječnicima i kojekakvim Andrićima, Pekićima i Basarama, nabacanim bez ikakvog reda i smisla. Valja potegnuti pitanje na nekoj od idućih sjednica Gradske skupštine da li je tim sjecikesama zapravo mjesto i na platou Trga Krajine, gdje nam samo plaše brojne turiste, ili ih treba izmjestiti na neku manje upadljivu lokaciju, tipa Tunjice. Meni lično, kao pasivnom zaljubljeniku u automobile, kud i kamo više se dopao mini sajam automobila, ukusno oslikanih motivima i porukama iz našeg svakodnevnice, nedavno organizovan na gore pomenutoj lokaciji. Uvaženi gospodine Gavranoviću, Oprostite mi na pretjeranoj emotivnosti i iskrenosti, ali ja se Vama zapravo divim. Od trinaestog vijeka pa na ovamo, desetine i stotine hiljada ljudi svakodnevno su prolivali znoj, a nerijetko i krv, u svom nastojanju da Banjaluku preobrase iz sela u kasabu, iz kasabe u gradić, iz gradića u grad, te iz grada u regionalni kulturni centar, a Vama je bio dovoljan jedan jedini potez da ponijete taj proces. Ne samo da ste tim potezom obezbijedili sebi mjesto u istoriji, nego ste i svima nama omogućili da živimo u vrijeme jednog takvog istorijskog čina. S poštovanjem, Vaš B. [BORIS BAJIĆ](#)

Izvor vijesti: <http://bigportal.ba>

Â